

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118248432.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

↪ Naar han med sin store Knippelstok stolprede over sine stenede Marker og saa Træploven magtesløs ridse sine lave Furer i den karrige Jord og doven skrælle det øverste Lag for at afdække nye Sten, forbandede han dette trælsomme Agerslid, hvor ingen Kornfold høstedes, før der var høstet Fold af Sten. Naar han saa de fire elendige Krikker ase frem til de trevne Raab, der lød som Støn fra den misdannede krogbenede Hoveribonde, kunde han gribes af en pludselig rasende Lyst til at sparke baade Øg og Plovmand, at de kunde styrte om og raadne i den utaknemlige Jord. Rovnaturen i ham kunde ikke finde sig i Stilstandskultur. Hvor langt rigtigere og raskere vilde det ikke være at øve Rov og Ran, at befare Landevejen og kræve Kopskat, at fravriste Sjakresjælene det møjsommeligt sammenskrabede Bytte. Der var jo dog Kamp paa alle Felter i Livets uendelige Verden. Hvorfor skulde Manden nogensinde nedlægge sine stærke Vaaben? Hvorfor skulde Kampen standse mellem Menneskene? Nogle var født til at trælle, andre til at røve. Og om man skød en Hjort i Skoven eller en Købmand paa Alfarvej — Drab var det begge Dele, men Drab var nødvendigt, og Drab var en Lyst til Livet.